

РЕШЕНИЕ

№ 11279

гр. София, 09.07.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 82 състав,
в публично заседание на 10.06.2024 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Вената Кабурова

при участието на секретаря Албена Илиева, като разгледа дело номер **3836** по описа за **2024** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс (АПК).

Образувано е по жалба на „Казино Ескейп гр. Исперих“ ООД чрез адв. К. Г. срещу решение № 000030-3475/25.03.2024 г. на изпълнителния директор на НАП, с което се оставя без уважение искане вх. № 26-К-411/26.02.2024 г. за изплащане на лихва в размер на 5484,40 лева по възстановена и обявена за недължимо платена сума за държавна такса в размер на 25000 лева.

В жалбата се излагат доводи, че решението е незаконосъобразно, като постановено при неправилно приложение на материалния закон. Жалбоподателят сочи, че с платежно нареждане от 25.11.2021 година е възстановена като недължимо платена сумата от 25 000 лева, представляваща такса по чл. 30, ал. 6 от ЗХ, като твърди, че върху недължимо платената сума се дължи лихва в размер на 5484,40 лева, която административният орган, в нарушение на закона, отказва да възстанови с обжалваното решение. Моли съда да постанови решение, с което да отмени отказа на изпълнителния директор на НАП и да върне преписката на органа за ново произнасяне. Претендира присъждане на направените пред инстанцията съдебно-деловодни разноски.

Ответникът – Изпълнителният директор на Националната агенция по приходите, чрез гл. юрк. Е. А. и гл. юрк. В. Я., оспорва жалбата като неоснователна. Моли съда да постанови решение, с което да я отхвърли. Претендират присъждане на юрисконсултско възнаграждение. В писмено становище, представено в съдебното

заседание, излагат подробните си съображения за неоснователност на жалбата.

Административен съд София-град, след като обсъди доводите на страните и прецени представените по делото писмени доказателства, приема за установено от фактическа страна следното:

С Решение № 000030-8507/11.10.2023 година на изпълнителния директор на НАП за ново произнасяне на основание чл. 173, ал. 2 от АПК по влязло в сила съдебно решение, е било уважено искане на „Казино Ескейп гр. Исперих“ ООД с вх. № 94-К-297/27.06.2022 г. за възстановяване на сумата от 25 000 лева, представляваща недължимо платена държавна такса по чл. 30, ал. 6 от ЗХ /л.14/.

Във връзка с това решение, което не се спори от страните, че е влязло в сила и че сумата от 25 000 лв. е възстановена, „Казино Ескейп гр. Исперих“ ООД е подало искане с вх.№ 26-К-411/26.02.2024 г. /л.11/, с което е поискало изплащане на лихва в размер на 5484,40 лева за периода от внасянето на таксата – 25.11.2021 г. до 15.11.2023 г.

С Решение № 000030-3475/25.03.2024 година Изпълнителният директор на Националната агенция за приходите е отказал да възстанови сумата от 5484,40 лева, представляваща лихва върху главницата от 25 000 лева за периода 25.11.2021 г. до 15.11.2023 година. За да постанови този резултат органът е приел, че направената презумпция за приложно поле на чл. 129, ал. 6 от ДОПК е неоснователна, тъй като при и по повод дейностите по надзор върху хазарта изпълнителният директор на НАП действа в качеството на орган, упражняващ държавен надзор в областта на хазарта (чл. 16 ЗХ), а не в качеството на орган по приходите. Отделно от това органът е приел, че жалбоподателят не е подавал молба за допълване диспозитива на решение № 000030-8507/11.10.2023 г. на ИД на НАП, като последното е влязло в сила.

Предвид така установената фактическа обстановка, съдът стигна до следните правни изводи:

Оспореният отказ за възстановяване на законната лихва е индивидуален административен акт по чл. 21 от АПК. Жалбата е подадена в рамките на срока за оспорване по чл. 149, ал. 1 от АПК, от активно легитимирано лице, адресат на оспорения индивидуален административен акт, срещу акт подлежащ на съдебен контрол, поради което е процесуално допустима.

Разгледана по същество жалбата е неоснователна.

По арг. на чл. 16, чл. 17, ал. 1, т. 1 и т. 16 от ЗХ, държавният надзор в областта на хазарта и свързаните с хазарт дейности се осъществява от изпълнителния директор на Националната агенция за приходите, като последният издава, отказва, прекратява и отнема лицензи за организиране на хазартни игри, като осъществява и други правомощия в областта на хазарта и свързаните с него дейности, предвидени в нормативен акт. В този смисъл, решението е издадено от компетентен орган, тъй като именно изпълнителният директор на НАП е компетентен да се произнася по въпроси касаещи лицензите за организиране на хазартни игри, в частност възстановяването на недължимо платена сума за държавна такса, ведно с лихвата. При издаването му е спазена установената форма за индивидуален административен акт по чл. 59 АПК, като са изложени фактическите и правни съображения, въз основа на които административния орган е приел, защо не може да упражни исканото от дружеството правомощие.

В Закона за хазарта е уредена процедурата за възстановяване на таксите по чл. 30, ал. 3 и чл. 30, ал. 4 от ЗХ с препращане към реда за възстановяване по ДОПК, арг. чл. 92

от ЗХ (изм. ДВ, бр. 69 от 2020 година). От съдържанието на нормата на чл. 92 ЗХ е видно, че в нея не са посочени таксите по чл. 30, ал. 5 и ал. 6 от ЗХ. Поради това, както и правилно е отбелязал административният орган, не е приложима разпоредбата на чл. 129, ал. 6 от ДОПК. Тъй като редът на ДОПК за процесното искане от дружеството е неприложим, настоящият съдебен състав отчита като единствена възможна разпоредба, във връзка с която може да се претендират от страна на дружеството лихви за забава, тази на чл. 84 от ЗЗД. Законната лихва се явява имуществена вреда - обезщетение за забава от незаконосъобразен индивидуален административен акт (решение № 000030-6384/08.07.2022 г. на ИД на НАП, с което се отказва възстановяването на платената такса по чл. 30, ал. 6 от ЗХ в размер на 25000 лева, отменено от съда с влязло в сила решение), като производството следва да се развива по реда на ЗОДОВ. Този извод се подкрепя и от разясненията, дадени в Тълкувателно решение № 3 от 22.04.2005 г. на ВКС по т. гр. д. № 3/2004 г., ОСГК ВКС. В този смисъл процесният отказ на изпълнителния директор на НАП да възстанови лихвата за забава съответства на приложимите материалноправни норми, тъй като липсва норма в специалния приложим закон – Закона за хазарта, която да задължава ответника да издаде търсения от дружеството акт по реда на чл. 21 и сл. от АПК.

Ето защо, предвид липсата на отменителни основания по чл. 146 от АПК, оспореният административен акт следва да бъде потвърден като законосъобразен, а подадената срещу него жалба да бъде отхвърлена като неоснователна.

С оглед изхода на спора на ответника се дължат разноски, каквито обаче не са претендирани в срока за това, поради което съдът не дължи произнасяне в този смисъл.

По изложените съображения и на основание чл. 172, ал. 2 АПК, съдът

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ жалба на „Казино Ескейп гр. Исперих“ ООД чрез адв. К. Г. срещу решение № 000030-3475/25.03.2024 г. на изпълнителния директор на НАП, с което се оставя без уважение искане вх. № 26-К-411/26.02.2024 г. за изплащане на лихва в размер на 5484,40 лева по възстановена и обявена за недължимо платена сума за държавна такса в размер на 25000 лева.

РЕШЕНИЕТО подлежи на обжалване с касационна жалба, в 14 - дневен срок от съобщаването му, пред Върховния административен съд на Република България.

СЪДИЯ: